

ערוץ 2000

נאיריק את השבת

— —
וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל
אֶת יְמִינוֹ וְיָשָׁת
עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם
וְהוּא הֶצְעִיר וְאֵת שְׂמָאלוֹ
עַל רֹאשׁ מְנַשֶּׁה
— —

בְּשִׁיעָקֵב אֲבִינוֹ מִכְרָךְ אֶת מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרַיִם, הוּא מְנִיחַ אֶת יָדוֹ הַיְמָנִית עַל
רֹאשׁוֹ שֶׁל אֶפְרַיִם הֶצְעִיר, בְּנִגּוּד לְרִצּוֹן
אֲבִיהֶם יוֹסֵף. הַדְּבָר נַעֲשֶׂה בְּכוּנָה,
שֶׁכֵּן יַעֲקֹב רָאָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁאֶפְרַיִם
עֲתִיד לִהְיוֹת גָּדוֹל מִמְּנַשֶּׁה הַכּוֹהֵן,
וְלָכֵן הִקְדִּים לוֹ אֶת הַבְּרָכָה.

ע"מ
13

**היום שהחזקתי בו
את הדיסק הראשון**
חיים ישראל

ע"מ
9

**"אבא שלי בא אליי"
מהעולם הבא**
עידן משולם

ע"מ
8

**כשהאישה שמחה
יש שפע**
הרב עמואל מזרחי

ע"מ
5

**"היו אמורים לזכות
לי את הראש"**
הגאון הרב ראובן אלבז

ע"מ
4

**"אפשר לדבר בבקשה
עם טראמפ?"**
הרב יהונתן ענבה

זמני השבת

ר"ת	צאת שבת	כניסת שבת	ערים
17:56	17:22	16:31 (16:11 דק: 40)	ירושלים
17:51	17:21	16:29	תל אביב
17:51	17:20	16:29	חיפה
17:56	17:23	16:32	באר שבע

הזמנים על פי לוח ערוץ 2000 לשיטת זמני "אור החיים"
"מנהגי ישראל שההורים מברכים את ילדיהם
בליל שבת קודש. לבן - "שימך אלקים באפרים
וכמנשה, ולבת: "שימך אלקים כשרה רבקה
רמל וזארה, ואומרים: "ברוך ה' וישמרה יאר ה'
פניו אליך ויחנך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום"
(סדור היעבי"ץ).

**משהו גדול מתחיל!
אתם מוכנים!?**

פרטים בגב המגזין

בסוד שיח

אלעד כהן בשיח אקטואלי עם
המקובל הרב יוסף ביטון
מרבני ערוץ 2000

רוצים לגלות את הקץ? תקראו!

מה הסיבה שיעקב אבינו לפני פטירתו "מגדיר" לכל אחד מבניו את תכונותיו?

"רבותינו הקדושים אומרים שההוכחה והתוכחה שנותנים לבני הבית צריכות להיעשות סמוך לפטירה. חכמינו ז"ל אומרים כי אם יעקב אבינו היה מוכיח בחייו, היה חשש שמא הילדים לא יקבלו זאת כראוי. אבל הרעיון האמיתי מאחורי המעמד הוא שיעקב אבינו ביקש לגלות לילדיו את הקץ, אך באותה העת – השכינה הסתלקה ממנו. רבותינו הקדושים אומרים שכשהסתלקה השכינה, חשש יעקב אבינו שמא יש פגם באחד מהאחים. אז אמרו לו כל השבטים: 'כשם שבליבך אין אלא אחד, כך בליבנו אין אלא אחד'. משם נולדה כל המציאות של 'שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד'. אז שרתה השכינה במקום, ויעקב אבינו לא הצליח לגלות את הקץ, אבל הבין שאין שום פסול בזרעו – כולם שלמים, כולם צדיקים, כולם קדושים וטהורים. באותו מעמד הוא התחיל לגלות להם את תכונותיהם, ומצד שני גם בירך אותם. לעניות דעתי, זו השקפה לדורות. כל אדם חייב לדעת את מעלותיו ואת חסרונותיו. בעלי המוסר אומרים: היכן שהאדם טוב, היכן שאתה חזק, היכן שהקב"ה נתן לך כישרונות מיוחדים – זה הייעוד שלך. אתה חייב לפתח את זה ולפעול בכל המרץ ובכל הכוחות כדי להיות שלם בדבר – אם זה בזיוני הרבים, אם זה בחסד, או בכל כשרון אחר. כל אחד צריך לפתח את זה, כי זה הייעוד שלו. ומצד שני, אומרים בעלי המוסר: איפה שהכי קשה לך, זה התיקון שלך. אבל זה משהו אחר לגמרי: משום שזה הפגם שהגעת איתו מגלגול קודם, ואתה צריך לתקן אותו. וזה בדיוק מה שעושה יעקב אבינו לכל השבטים – הוא מגלה להם את חסרונותיהם ומצד שני גם את מעלותיהם. וכפי שאמר הרבי מקוצק: מי שלא יודע את מעלותיו, זה כמו מי שלא יודע מה יש לו בארגז כלים – ממילא הוא לא יכול לעשות דבר. אדם צריך לדעת את מעלותיו – אלה כלי העבודה שלו, איתם הוא צריך להתמודד ולעבור את כל הגלגול שהגיע אליו, לתקן ולהשלים את יעודו בעזרת ה' יתברך. וזה בעצם גילוי הקץ – הגאולה הפרטית של האדם. כל הצרה הגדולה של בני האדם היא שהם בכלל לא יודעים מה המעלות שלהם, מה הכישרונות שלהם, מה הייעוד שלהם – וזה אחד הבלבולים הגדולים של הדור שלנו. צריך לדעת את הדבר, לפעול ולהיות איש מצליח בעזרת ה'".

רציתי לכבד את אבי בסנדקאות בבית לבני אבל לצערי הוא אינו שומר מצוות האם יש בזה חיסרון או שזה בסדר?

"כתוב בספרים הקדושים שכל המציאות של סנדקאות היא הקרבת קורבן ממש – רגליו של הסנדק הן המזבח, ויש בזה עומק גדול. אומרים המקובלים כי בהשוואה לתרומה של האב, האם והמוהל, לעתיד הרוחני של התינוק – השפעתו של הסנדק היא הגבוהה ביותר מכל המשפיעים. גם המוהל משפיע, ובוודאי האב והאם משפיעים, והמצווה עצמה של המילה משפיעה, אבל הסנדק הוא המשפיע הגדול ביותר בילד. לכן, בוודאי ובוודאי, כשהאב לא שומר תורה ומצוות, צריך בדרכי נועם להסביר לו את הדבר. ואני מאמין באמונה שלמה שאם האבא מבין עניין, יודע ורוצה את טובת הנכד שלו או הנין שלו – בוודאי שהוא יסכים להזמין תלמיד חכם, ירא שמיים, אדם בעל דרגה רוחנית גבוהה, שישב כסנדק וישפיע על הבן בעזרת ה', ויטביע בו את כל התכונות הטובות. אבל מצד שני, אסור לעשות מחלוקת. אם חס ושולום הדבר הזה מעורר מחלוקת ופירוד, צריך לוותר בדבר הזה. ובשביל השלום, ובשביל מסירות הנפש שמוותרים במציאות כזאת – אין לי שום ספק שהקדוש ברוך הוא ישלים את החסר בילד הזה, ובעזרת ה' לא תצא תקלה מרדפת שלום".

השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30, ליעוץ אישי וברכה מהרב, חייגו 073-3212998

חושג ביהדות

דינא דמלכותא דינא

כלל הלכתי יסודי, הקובע שיש חוקף הלכתי לחוקי המלכות והממשלה השולטת במדינה. הכלל נקבע על ידי שמואל, מגדולי אמוראי בבל, והופיע לראשונה בתלמוד הבבלי. לפי כלל זה, יהודי המתגורר תחת שלטון מסוים חייב לקיים את חוקיו, ובכלל זה לשלם מיסים, לציית לחוקי התעבורה, ולכבד את תקנות השלטון. הכלל הוא יוצא דופן בהלכה היהודית, שכן הוא מעניק חוקף הלכתי למשפט זר.

למה יעקב החליף את ידיו כשברך את אפרים ומנשה?

נשיטת הניא
את שני בניו לקבל
ברכה מיעקב אבינו, הוא דאג
לסדר אותם כך: מנשה הבכור לימין
יעקב, ואפרים הצעיר לשמאלו.

אבל, לפתע, בצעד שישנה את כל מהלך ההיסטוריה – יעקב אבינו שיכל את ידיו – הצליח אותן – והניח את ימינו על ראש אפרים הצעיר, ואת שמאלו על ראש מנשה הבכור.

יוסף חשב שאביו טעה בגלל גילו המופלג וחולשתו, וניסה לתקן, אבל יעקב הבהיר לו: "ידעתי בני ידעתי". אומנם מנשה יהיה גדול, אך אפרים הצעיר "יגדל ממנו".

יעקב ראה ברוח הקודש שממנשה יצא גדעון, שהקב"ה יעשה נס על ידו, אך מאפרים יצא יהושע בן נון – תלמידו הנאמן של משה רבנו והמנהיג שיוביל את עם ישראל לארץ ישראל.

שגריר המגזין אייל לבניא יהודה לקח איתו את המגזין עד להרי הדולומיטים שבצפון איטליה

31ותם את המגזין במקום מאניין
לחלו לט לטיל או לוצאב:

058-450-2000

MAG@TV2000.CO.IL

ההקדשות של חזכי הרבים היקרים

המגזין מוקדש

לע"נ: עמנואל בן עישה, אילנה בת רחל, משה בן זילפה,

אסתר בת מלכה, שלמה בן דוד | **לרפואה שלמה:** ורדה שיר בת נעמה, חנה בת טלי, רפאל בן אסתר

לברכה והצלחה: אספה בן אלמיי, קרן בת שושנה, אוראל בן צביה, דינה בת שושנה, יצחק בן עליה

לזיווג הנון: שירה בת אסתר, תהילה בת אסתר, אלון אליהו בן דבורה

לפרנסה בשפע ובריאות: שלומי יוסף בן טלי, דליה בת ציפורה, בנימין דוד בן חנה, ניסים בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה

לחזרה בתשובה: דניאל אליה בן עופרה, יהונתן מאיר בן חיה חווה | **לזרע בר קיימא:** אליה תהילה בת חדור, יצחק מימון בן רינה

בואו והקדישו מגזינים למען יזכי הרבים עבור היקר לכם - חייגו 073-2866527

ערוץ 2000

מז"ל: ערוץ 2000 להפצת יהדות
עוררי: י. נפתלי | **ביקורת:** חברי ועדת הביקורת
גריפה ויועצים: מחלקת הסטודיו © כל הזכויות שמורות

מרכזיה: *2610 שלוחה 1
להאזנה לפרוט: 03-378-2000
בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000
להזמנת רב או רבנית לחוג בית ללא עלות
חייגו: 073-321-2992 מזין 24/6
להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים
מפזי המגזין: חייגו 073-2866527
להצטרפות לקבוצות הוואפ שלנו: 058-450-2000
לקבלת המגזין במייל ולהערות ניתן לפנות
לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

חזון יצחק

מורנו ורבנו, מרן הראשון
לציון, הרב יצחק יוסף

סעודה חדשים הנלקחים מגוי, שטבילתן היא כדי שיצאו מרשות טומאת העכו"ם לקדושת ישראל, צריכים טבילה בלי ברכה, וכתב על זה, וכן נראה לי נכון. ומכל מקום, למעשה, כשקשה מאוד ללכת לטבול את כלי האלומיניום, בפרט כשהזמן דחוק בערב שבת, אפשר שיוכל לסמוך על הסברה הנ"ל שלא להצריך טבילה לכלים חד פעמיים העשויים מאלומיניום או נירוסטה דקים מאוד, ונזרקים מיד לאחר השימוש.

זאת ועוד, נצרף את מחלוקת הפוסקים האם כלי חד פעמי נחשב לכלי, דשמה כדעת ה"מנחת יצחק" וסיעתו דכלי חד פעמי אינו חשוב כלי כלל. ואף אם נאמר שכלי חד פעמי נחשב לכלי, שם מרן זצ"ל נקט משום שהוא ראוי לשימוש רב פעמי, ורק מחמת שהוא זול זורקים אותו. אבל בתבניות שאחרי הבישול אינן ראויות לשימוש – כאן היו כלי גרוע יותר. וגם הגד הוגד לנו מפי עד נאמן, שבזמנו שאלו את מרן זצ"ל האם יהיה ניתן להקל בזה במקום צורך גדול, ומרן השיב שיהיה ניתן להקל בזה. ומכל הסברות הנ"ל ומכיוון שיש צורך גדול להקל להמוני עמך ישראל, היכן שאי אפשר בעניין אחר והוא צורך גדול, יהיה ניתן להקל בזה.

האם צריך להטביל תבנית חד פעמית?

לכבוד היקר והנעלה, שלום רב.

בדבר מה שכתב מרן אאמ"ר ב"חזון עובדיה" שכלי אלומיניום המיוצרים על ידי גוים חייבים טבילה בלי ברכה, אף על פי שרובם עשויים לשימוש חד פעמי בלבד. שגם שימוש חד פעמי יש עליו תורת כלי.

הנה, בשו"ת "אגרות משה" כתב שכלים חד פעמיים אינם צריכים טבילה. וגם בשו"ת "מנחת יצחק" כתב שאינם צריכים טבילה, והוסיף שנראה גם כן שאינם מקבלים טומאה. והביא מדברי הרמב"ם כי קרן שמשתמש בה ומשליכה – אינה מקבלת טומאה. והטעם, דלא הוי כלי רק כשנעשה להשתמש בו בתדירות, אבל לא כשנעשה להשליכה תכף. אלא שהוא שנוי במחלוקת האחרונים אם דין זה תלוי בדיני כלי לגבי קבלת טומאה. וכן כתב בשו"ת "חלקת יעקב", ומטעם שאין על כלים אלו שם כלי לקבלת טומאה כיוון דעומדים

(צילום: גוים איליה)

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

מה הכשר?

אילו אנשים שאינם צאצאי של אברהם אבינו מוזכרים בפרשה?

יורדים את התשובה? שלח לנו למייל!

תשובה מהמגזין הקודם:
יוסף מבשר לאחיו
שנותר 5 שנות רעב.

השידור הקבוע במוצאי שבת קודש

פרשת

85

פסוקים בפרשה!

הפסוק השבוע:

"ויקרא ימ" (מלכים א', ב')

12

הפרשה ה' והאחרונה של החומש ה', בראשית.

נחמדים בפרשה:
צוואת יעקב אבינו ליوسف והשבתו לקבורו במשורת המכפלה, העדפת אפרים על פני מנשה וברכתו, ברכת יעקב אבינו לגניו וצוואתו, מעמד הלוחית יעקב אבינו, נאום יוסף הדין לאחיו וסליחתו על מכירתו למצרים, צוואת יוסף לגני ישראל.

תיקון הנפטרים הגדול בעולם

חדש והיסטורי!

לראשונה! תיקון המשלב את כל יסודות הקבלה! בתיקון הנפטרים הגדול בעולם!

לעשות טובה לנשמה - לקבל טובה כפולה!

פרטים בשבוע הבא...

הבני שהרעיד את הכותל המערבי

הקטן שלי, האחרון מתוך 12 הילדים שהקב"ה נתן לי. באתי להודות לבורא עולם על החסדים הגדולים שעשה איתי!"

"במשך כל השנים הייתי בא לכאן, לכותל, ומתחנן שאזכה להשיא את הילדים שלי. עכשיו, אחרי שכל התפילות התקבלו, איך אפשר שלא לבוא לכאן ולהודות?!"

הוא מסיים בקול חנוק: "כשבאים להודות ולהלל על חסדים כאלה גדולים – אפשר בלי לפרוץ בבכי?!" כשאדם מרגיש באמת שהקב"ה הוא אבא שלו – ההודיה לא יכולה להישאר רק במילים. היא מתפרצת בדמעות של שמחה, בלב שמתפוצץ מרוב אהבה והכרת הטוב.

רוב האנשים זוכרים לבכות כשהם צריכים משהו. אבל רק מי שבאמת מכיר את גדלות החסד – זוכה לבכות גם כשהוא מודה.

זו ההודיה האמיתית. זו שיוצאת מעומק הלב, בתמימות של ילד שיועד שיש לו אבא בשמיים.

חצות לילה. רחבת הכותל המערבי ריקה כמעט לגמרי, ושקט מפלח את הלילה. פתאום נשמעים קולות בכי מזעזעים ששוברים את הדממה.

יהודי בשנות ה-60 לחייו נשען עם ראשו על האבנים הקדושות, ובוכה בלי הפסקה. הדמעות זולגות ויוצרות תחתיו שלולית קטנה על הרצפה.

הרב אלימלך פירר, ראש ארגון "עזרה למרפא", מגיע למקום עם נדיב גדול. שניהם שומעים את הבכי ומבינים – זה לא במקרה שהקב"ה הביא אותם לכאן בדיוק עכשיו. "בוא נעשה ככה", לוחש הרב לנדיב. "אני אגש ואציע עזרה רפואית. אם הוא צריך כסף – אתה תיכנס לענייני".

הרב ניגש, מציג את עצמו ושואל בעדינות: "סליחה, יהודי יקר, אתה אולי זקוק לסיוע רפואי?"

"לא, לא!" מתנער היהודי. "הכול בסדר ברוך ה'!" עכשיו תור הנדיב: "אולי תמיכה כספית?" אך האיש שוב מסרב: "הקב"ה נתן לי כל מה שאני צריך." אז מה קרה? הרב פירר לא מבין. האיש לא חסר לו כלום – אז למה הוא בוכה ככה, כאילו העולם חרב עליו?

הרב פירר העז לשאול שוב, והתשובה השאירה את שניהם המומים: "אתמול בלילה חיתנתי בשעה טובה את הבן

השידור הקבוע ביום
שלישי בשעה 21:00
ניתן להזמין את הרב
לחוג בית ללא עלות.
חייגו 073-3212992

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

"אפשר לדבר בנקשה עם הנשיא טראמפ?"

אלפים המכתבים שהנשיא מקבל כל יום, המכתב שלך יגיע אליו."

הרב אמר תודה וניתק, הוא הסתכל על הפנים המופתעות סביבו. "ילדים, סליחה שלא יצא לי להפתיע אתכם כמו שתכננתי. אבל עכשיו תחשבו רגע: הנשיא של ארצות הברית, האיש הכי חזק בעולם, לא יכול להקשיב לי אפילו לא שתי דקות. יש לו יותר מדי עיסוקים."

הוא עשה הפסקה קצרה והמשיך: "אבל הקדוש ברוך הוא, מלך העולם, זה שברא את כל העולם כולו – הוא כן מוכן להקשיב לכם. בכל שעה. לכל בקשה, לכל משאלה, לכל מילה שאתם אומרים אליו. תלמדו להעריך את זה. אם תשתמשו בזה נכון, יש לכם קשר ישיר עם מי שיש לו את כל האפשרויות בעולם למלא את כל מה שאתם צריכים."

הכיתה השתתקה. המסר היה ברור. "ילדים יקרים", אמר להם הרב, "תזכרו את היום הזה. בכל פעם שתתפללו ערבית, שחרית או מנחה, בכל פעם שתפתחו את הפה לבקש משהו או סתם לדבר עם הקב"ה – תזכרו: הוא שומע. הוא מקשיב. 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע. תנצלו את המתנה הזאת. זה הקשר הכי חזק שיש לכם – קשר ישיר עם בורא עולם, האחד והיחיד, מלך מלכי המלכים!" שבת שלום!

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

הציפייה הגדולה לשבת

צריך להתבונן בגדול המתנה

היקרה שזכינו לה – שבת המלכה. וכח בספר "אוהב ישראל": ראוי ונכון לכל איש משכיל ובנון לשום אל לבו לצפות ולייחל כל ימי החול להיות משומרי השבת, ולהתלהב מאוד מתי יגיע יום השבת, ולהיות מקווה ונוסף ומשתוקק למתנה חמודה זו הגנוזה הבאה ביום השבת."

בה שגחה פרטית. נכון, החיים מזמנים להם אתגרים לא פשוטים, וקשיים שדורשים התמודדות אמיתית. אבל הקב"ה נתן להם במתנה, בטבע המולד שלהם, תכונה נפלאה: יכולת תפילה ואמונה ברמות גבוהות במיוחד. כשבני מזל גדי מממשים את התכונות האלה, בכוחם להעפיל לפסגות. ממזל גדי אנו למדים כי התפילה והאמונה הן כלים שבכוחם להעלות אותנו מעל המזל.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

יש מתנה שהקב"ה בחר לתת לעמו – מתנה שמלווה אותנו שנים, שטומנת בתוכה אינספור אפשרויות. לצידה ישנם אינספור ניסיונות, ומי שזוכה לעמוד בהם יוכל למלא את רצונותיו במשך החיים בצורה הקלה, הזמינה והנכונה יותר.

תפילה היא לא הוצאת מילים מוסכמות שאנו מצווים לאומרן כדי לצאת ידי חובה הלכתית כזו או אחרת. תפילה היא פועל יוצא של אמונה שלמה בבורא העולם – היא הצהרה מפורשת של האדם המאמין, אשר מוסר את רצונותיו ומהותו למי שכל הכוח, העוצמה והשפע נתונים בידיו.

בפרשת השבוע אנו מקבלים תזכורת מעשית לכוחה של התפילה ולמעשה למקומה המרכזי והבסיסי בעולם הגשמי. יעקב אבינו מעניק ליוסף את העיר שכם, ומוסיף וטוען: "אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחֶרֶב וּבְקִשְׁתִּי". אנחנו עוצרים לרגע ושואלים: הרי מי שכבש את שכם היו שמעון ולוי, ולפי הכתוב יעקב אף התנגד לפעולה הצבאית במקום – אז מדוע הוא לפתע טוען אחרת? מכוח מה הוא נותן את העיר דווקא ליוסף? את התשובה לכך מביא לנו אונקלוס: באמת אין מדובר כאן בחרב וקשת פיזיים, אלא ב"בצלותי ובבעותי" – בתפילה ובתחנונים.

יעקב אבינו מלמד אותנו משהו מהפכני: גם כשיש מציאות של כוח, של מלחמה, של נשק שנראה ומרגיש כל כך אמיתי – למעשה הכוח האמיתי הוא

התפילה. היא זו שקובעת, היא זו שמפעילה – והיא זו שמכריעה את המציאות.

ולנו יש כאן מסר לדורות: לעולם אל תמעטו מכוחה של התפילה. לעולם אל תיפלו בדמיון של העולם הגשמי. לעולם אל תתרגלו לזכות של פנייה לבורא עולם – כי אם תעשו זאת, אולי תפסידו את המתנה שיכולה לשנות לנו את החיים לטובה.

מורה אחד בבית ספר יהודי בארצות הברית החליט ללמד את תלמידיו את המסר הזה בדרך מקורית במיוחד: בוקר אחד נכנס הרב לכיתה עם חיוך מסתורי. "ילדים, בואו נתקרב", הוא אמר. התלמידים הקיפו אותו בסקרנות.

הרב הוציא את הנייד, חייג, ושם על ספיקר. "למי הרב מתקשר?" שאל אחד הילדים. "תכף תראו בעצמכם", ענה הרב בחיוך.

"הבית הלבן, בוקר טוב", נשמע קול המזכירה מהרמקול. הילדים פערו עיניים. הבית הלבן? "בוקר טוב, הייתי רוצה לדבר עם הנשיא דונלד טראמפ בבקשה", אמר הרב בנימה רגועה.

"אני מצטערת, אדוני", ענתה המזכירה בנימה מנומסת אך נחושה. "הנשיא עסוק מאוד. אין אפשרות לחבר אתכם אליו. יש 300 מיליון אזרחים במדינה, אנחנו לא יכולים לענות לכל אחד."

הרב לא ויתר. "זה דחוף, אני באמת צריך לדבר איתו". "אדוני, אני מבינה, אבל זה לא אפשרי. אתה יכול לשלוח מכתב, ואולי – רק אולי – מבין עשרת

מעל החזל - הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני ערוץ 2000

הסוד שיוציא

אותך מהמזל שלך!

מיד מרגיע אותם: "ויאמר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֵל תִּירָאוּ כִּי הִתַּחַת אֲלָקִים אֲנִי: וְאֵתֶם חֲשָׁבְתֶם עָלַי רָעָה אֲלָקִים חֲשָׁבָה לְטֹבָה...".

רש"י מביאר: "אם הייתי רוצה להרע לכם – כלום אני יכול? הלא אתם כולכם חשבתם עליי רעה, והקב"ה חשבה לטובה, והאיר אני לבדי יכול להרע לכם?"

זו בדיוק תמצית ההנהגה האלוקית איתנו: מה שנראה לנו קשה, מה שנראה רע – הקב"ה הופך לטובה. אנחנו לא תחת שלטון המזל, אלא תחת השגחתו הפרטית של הקב"ה.

לבני מזל גדי יש כוח גדול מאוד בתפילה ובאמונה

עם ישראל לא חי תחת שלטון המזלות אלא בהשגחה פרטית עליונה.

היסוד הזה מתגלה כאשר יוסף

הצדיק עומד מול אחיו, רואה את הפחד בעיניהם, ואז, ברגע אחד, הוא מסכם את כל סיפור חייו – את המכירה, את הבור, את המאסר במצרים, את כל השנים הקשות – במשפט אחד פשוט ועמוק: "וְעַתָּה אֵל תַּעֲבֹדוּ וְאֵל יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מִכְרַתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לְמַחִי שְׁלַחְנִי אֲלֵהֶם לְפָנֵיכֶם."

והיסוד הזה מתחזק גם בפרשה שלנו – כשהאחים חוששים שאחרי פטירת יעקב אביהם, יוסף יחליט לנקום בהם, הוא

זמן קריאה: 21 דק'

זמן קריאה: 1 דק'

האם מותר לחנוט את המת?

שלום כבוד הרב. בפרשת השבוע כתוב שיוסף הצדיק ציווה את עבדיו לחנוט את יעקב אבינו אחרי פטירתו. מדוע?

זה היה דרך כבוד כמו שעושים למלכים.

למה היה מותר לעשות את זה?

אין בזה איסור כי היו שומרים את כל איברי הגוף.

בהקשר הזה, למה יעקב אבינו אומר ליוסף הצדיק "ועשית עמדי חסד" כשהוא מבקש שידאג שיקברו אותו בארץ ישראל. מה "חסד" כאן ומה המאמץ המיוחד?

כי הוא היה מלך במצרים וכפוף לחוקיה, ואומר היה לקבורו במצרים.

ולמה כשיעקב אבינו מבקש להיקבר במערת המכפלה הוא מסביר "שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו", ולא אומר "שם קברו את אבי ואימי"?

באמת יעקב אבינו אמר "אבי ואימי", והתורה כתבה את שמותיהם.

השידור הקבוע ביום שישי בשעה 08:00

סליחה, יש לי שאלה

טהרה, כשרות, שבת, ברכות, סת"ם, יעוץ נשי, מוהלים, ממונות וריבית, חינוך ילדים, הדרכת חתנים, תפילין ועוד

מענה ההלכה העולמי

לשאלות חיינו או כתבו: BO@TV2000.CO.IL
03-613-2000

24/6 בכל חלקי השולחן ערוך בשלל שפות מארים את תשעה

ערוץ 2000

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

מדוע רקד הרב אחרי שאשתו נפטרה?

באותו בוקר קשה בבית החולים, הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל נכנס למעלית. ליבו כבד. הוא היה בדרכו לסדר את ההלוויה של אשתו, שזה עתה נפטרה. לפתע אל המעלית נכנס אחד מתלמידיו, שלא ידע כלום על מה שקרה, בפנים קורנות מאושר ומשמחה. "כבוד הרב!" הוא פנה אליו בהתרגשות, "ברוך ה' נולד לי בן!" הרב, בעיצומו של הצער הכי גדול שיכול להיות, תפס את ידיו של תלמידו. "מזל טוב! מזל טוב! מזל טוב!" הוא אמר בהתלהבות אמיתית. מיד הפכו השניים את המעלית הצרה לרחבת ריקודים – גדול הדור והתלמיד שהפך לאב טרי. הרב שמח בשמחתו כאילו אין לו שום דאגה בעולם, ורק אז נפרד ממנו והמשיך לעסוק בסידורי הקבורה.

למחרת, כשהתלמיד ראה את מודעות האבל על קירות השכונה, הוא קפא במקום. איך זה יכול להיות? רק אתמול, במעלית, הרב רקד רקד איתו... הוא לא הראה שום סימן, שום רמז... התלמיד הרגיש איך הבושה עולה בו. איך לא ידע? איך לא הרגיש? והרב, בדיוק באותם רגעים, צריך היה להתמודד עם אובדן כזה – והוא עצר הכול כדי לשמוח איתו? התלמיד מיהר לבית האבלים, הלב דופק. "כבוד הרב", הוא אמר בקול רועד ובראש מורכן, "בקשר לאתמול... אני כל כך מתנצל. לא ידעתי..." הרב הביט בו ברוך, ובעיניים של מי שבאמת לא מבין מה יש להתנצל עליו. "תניד לי", הוא אמר, "אני איבדתי את אשתי, מה אתה אשם שנולד לך בן? מה הקשר? אני אבל על אשתי, אבל אתה שמח על הבן שלך – וצריך לשמוח איתך!"

חברים יקרים, נכון, אנחנו לא מרן הרב אויערבאך זצ"ל, אבל יש כאן מסר שצריך לחדור ללב של כולנו: כמה פעמים השכן מבקש עזרה, בדיוק ברגע שאנחנו מגיעים הביתה אחרי העבודה. וכמה פעמים הילד מתעקש בהתלהבות לספר משהו, וזה תמיד "הזמן הכי לא טוב". כמה פעמים אתם מצליחים להניח בצד את המצב שלכם לרגע ולהיות שם בשבילם? לא צריך לרקוד במעלית, רק לתת לאדם שמולנו שתי דקות של תשומת לב אמיתית. זו בחירה יום-יומית, פשוטה וקשה בו זמנית, שכל אחד מאיתנו יכול לעשות – היום.

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות.
חיינו: 073-321-2992

כוחה של חילה - הרב שמואל ממן - מרבני ערוץ 2000

לשון הרע נדי "לשחור קיטור"

לקראת סוף המשמרת של אילן בסופרמרקט השכונתי, הגיע לקוח עצבני במיוחד. הוא צעק והטיח באילן מילים קשות מאוד. בצאתו מהחנויות, פגש אילן את יוסי חברו, ושייתף אותו במה שקרה. "אתה לא מבין איזה חוצפן הלקוח ההוא! אתה יודע מי זה? זה הגבוה שגר מול הדואר". אומנם אילן הרגיש שהוא חייב לספר את הדבר כדי "לשחרר קיטור" – אך רכילות בפני אדם שאינו נוגע לדבר ואינו יכול להועיל – אסורה. כשאילן חזר הביתה, הוא היה עדיין נסער, וסיפר לאשתו את כל מה שקרה. "אני משתף אותך כדי לפרוק", אמר. הוא סיפר את השתלשלות האירועים בצורה כללית, ללא הגזמה, ללא רמיזה לזהותו – ובכוונה ברורה להשיג רוגע נפשי בלבד. במקרה זה ההיתר הוא לצורך תועלת נפשית אמיתית, וההיתר הוא רק אם סיפור הדברים הכרחי לבריאות הנפש ולא נעשה לשם גנאי או האשמה. באופן כזה, על המספר להימנע מלפרט פרטים שעלולים לגרום לזיהויו של בעל המעשה, ולדעת בעצמו שאין בדבריו כדי לגנות את הלקוח.

זמן קריאה: דק 1

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאוין, 14 עשין ו-3 ארוין.

שם האדם

הרב שמשון פוקס
מומחה עולמי לשם האדם
מרבני ערוץ 2000

לבחור שם שמסמל תקווה!

זמן
קריאה:
דק' 1

כשנולד ליוסף בנו הבכור, הוא קרא לו מנשה. התורה מסבירה: "כִּי נִשְׁנִי אֶלְקִים אֶת כָּל עַמְלִי וְאֶת כָּל בֵּית אָבִי". המילה "נשני", כמו נשכחת, רומזת לכאב העמוק של יוסף הצדיק מכך שמשפחתו התנתקה ממנו ושכחה אותו.

אבל כשנולד הבן השני, משהו בגישה של יוסף הצדיק משתנה. "וְאֶת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם, כִּי הִפְרִי אֶלְקִים בְּאֶרֶץ עֲנִי" – יוסף מודה לה' ומתמקד בטוב. למרות הצער, הוא רואה את הצמיחה, הרוחנית והגשמית, שזכה לה.

חיי האדם מורכבים משני סוגי רגעים: יש זמנים שאדם מרגיש שה' שחם ממנו והתייאש ממנו – זה מנשה. יש זמנים של פריה, שמחה, המשכיות ונצחיות – זה אפרים.

הבעיה היא שרוב האנשים נוטים להתמקד דווקא בחלק השלילי. בשכחה, בצער, בייאוש. אדם נוטה להסתכל על מה שחסר יותר מאשר על מה שיש. וזה נכון גם כשהוא מסתכל על אחרים, וגרוע מכך – כשהוא מסתכל על עצמו.

אבל כשמתחילים על מנשה, רואים שהוא היה יד ימינו של אביו. מנשה שימש כמתורגמן של יוסף – "כִּי הִמְלִיץ בֵּיתָם" – כמו שמספרת התורה. והוא גם זה שכשהאחים הגיעו למצרים, עמד והכה אותם מכה אחת, הכניס אותם לבית האסורים ונתן עליהם כבלים.

מטבע הדברים, יוסף ראה בו את ממשיתו, ולכן כשבא לברך את בניו לפני יעקב, העמיד את מנשה לימין יעקב – מקום הכבוד.

אבל יעקב אביו שיכל את ידיו. הוא רצה ללמד אותנו משהו חשוב: יש אנשים שהצמיחה שלהם נובעת מתוך צער – כמו מנשה. אבל יש אנשים שמתמקדים בחלק החיובי שיש בהם ולא בחלק השלילי, ואז הגדילה שלהם הרבה יותר חזקה. כמו שאמר יעקב על אפרים: "וְאֵלֶם אֲחִיו הִקְטַן יִגְדַל מִמֶּנּוּ" – כי התמקדות בטוב והסתכלות על הצד החיובי גורמות לצמיחה גדולה יותר.

"וַיִּשֶׂם אֶת אֶפְרַיִם לְפָנֵי מְנָשָׁה" – יעקב מלמד אותנו שצריך להשתדל להתמקד בטוב. כי דווקא על ידי זה מסתלק כל הרע והמור.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות – חייגו 073-3212992.

לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב. חייגו 073-3212996

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

"היו אמורים לנרות את הראש שלי"

זמן
קריאה:
דק' 1.5

ברכותיו של יעקב אבינו אינן ברכות זמניות, התקפות לזמן מוגבל. הן ברכות נצחיות, שתוקפן אינו פג לעד. שלמה המלך עליו השלום אומר: "הוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים יִחָכֵם". מי שהולך עם חכמים מובטחת לו סייעתא דשמיא, והוא יזכה לברכה בכל מעשיו ודרכיו. לאורך כל הדורות היו בעם ישראל צדיקי אמת, שלברכותיהם היה כוח רב, ואף הגויים הכירו בכך, כפי שאירע עם הבבא סאלי זי"ע, שהתמנה לרב בעיר בודניב שבמרוקו, לאחר מקרה מזעזע שאירע בה: היה רשע אחד, שרצה להרוג את כל תושבי העיר. רבה של העיר ואחיו של הבבא סאלי, המקובל האלקי רבי דוד אבוחצירא, בעל "פתח האוהל", הסכים למסור את נפשו ולמות על קידוש השם – ולהציל בכך את כל התושבים. כמה שנים לאחר מותו מינו את אחיו – הבבא סאלי – להיות רבה של העיר. באותה תקופה שלטו הצרפתים במרוקו. הם מינו למושל העיר, והמחוז כולו, אדם בשם פשל מגלווי. והנה היה רשע מרושע בשם אחמד, שעמד בראש קבוצת לוחמים שנלחמו בצרפתים. הוא כבש את העיר והגיע עד לארמונו של אותו מושל כדי לאסור אותו בשלשלאות של ברזל ולהביאו לפני השופטים שיצוו להמית אותו בתלייה.

בדרכם עם המושל בידם, עברה קבוצת הלוחמים דרך הרחוב של היהודים. המושל ביקש לקרוא לרב העיר, הבבא סאלי.

"האם יש לך בנים?" שאל המושל את הבבא סאלי.
"כן, יש לי", השיב הבבא סאלי.

"האם תוכל לברך את הבן שלך?" שאל. הבבא סאלי עצם את עיניו הטהורות והחל לברך את בנו, ואז לחש המושל באוזנו: "אנא, בטובך! תכלול גם אותי בתוך הברכה שאתה מברך את בנך, ותברך אותי שאינצל מידיי של אותו אחמד ארור".

המושל הגיע לפני ועדת השופטים שמיהו אותו אחמד, ואלו ביקשו לדעת מדוע הוא מזדהה עם הצרפתים הבוגדים? השיב המושל: "אני לא מזדהה עם הצרפתים! עשיתי זאת רק למראית עין כדי להציל את בני עמי. אבל גם אני נגדם".

השופטים, שכבר עמדו להוציא פסק דין מוות על המושל, התרשמו באופן בלתי צפוי מדבריו, ופטרו אותו לשלום. כעבור זמן קצר שלחו הצרפתים גדודי חיילים, שתפסו את אחמד והרגוהו, והשיבו את המושל לתפקידו.

המושל שלח מישור מאנשיו לקרוא לבבא סאלי ואמר לו: "כל זמן שאני חי זה בזכות הברכה שלך! ממתי מעניין את השופטים האלו כל הסיפורים שסיפרתי להם? על פי דרך הטבע הם היו אמורים לנרות את ראשי! הברכה שלך הצילה אותי!"

"ואל תתמה על כך שבקשתי שתברך את בנך תחילה", הוסיף המושל. "עשיתי זאת משום שבאופן טבעי אדם מברך את בנו מכל הלב! רציתי שבתוך ברכה שכזאת תשלב גם את הברכה עליי!"

"ועתה", סיים המושל את דבריו, "כל האוצרות פתוחים לפניך, והנך רשאי ליטול כאוות נפשך... ללמדנו מה רב כוחה של ברכת צדיק, הנובעת מעומק ליבו הטהור.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00

בדרכי רבותינו

חריפות מאשכנז בהירות מספרד

זמן
קריאה:
דק' 0.5

כשכנופיות רינדפלייש השתוללו ברחובות גרמניה, החליט רבנו אשר בן יחיאל, הרא"ש, לנדוד עם משפחתו צפונה – בניסיון למצוא מקום מקלט. בנו, רבי יעקב, נולד בארצות אשכנז, אבל גדל וחונך בין חכמי ספרד. כך ספג את שני העולמות: את חריפות רבני אשכנז ואת בהירות חכמי ספרד. את דקדוק הלשון הקדושה ואת רוחב הדעת. הוא למד אצל אביו, ואת תורתו ספג לתוך עצמותו.

בשלהי ימיו חיבר רבי יעקב את החיבור שעתידי היה לשנות את פני ההלכה: "ארבעה טורים". בחיבור ארבעה חלקים: אורח חיים, יורה דעה, אבן העזר וחושן משפט. יותר מ-200 שנה אחר כך, מרן ה"שולחן ערוך", בנה את ספרו על גבי הטור. עד היום, כל מי שלומד "שולחן ערוך", לומד למעשה את מבנה החיבור של רבי יעקב. רבי יעקב כתב גם פירוש על התורה, ובו חידושים רבים על הרמזים הנסתרים מתוך ספירת האותיות, החלפת המילים והקבלות בין פסוקים.

היום, כל בחור ישיבה יודע: אם רוצים ללמוד הלכה – פותחים "טור". ואם רוצים להבין את שורש הפרשה – לומדים את "בעל הטורים".

המוח היהודי

התפלת מי ים

"וְלֹא יִגְדַל לְשׁוֹחַת מִיַּם מִמֶּנָּה כִּי מֵיֵם הֵם" –

נך מספרת התורה על בני ישראל במדבר. אלפי שנים חלפו,

והבעיה של מיס מלוחים שאי אפשר לשנות מהם עדיין ליוותה את האנושות – עד שבאו ממצאים יהודיים ופתרו את הבעיה.

הפריצה באה מפרופסור בשם סידני לאב, יהודי אמריקני ממשפחת מהגרים, שפיתח את הטכנולוגיה המהפכנית של אוסמוזה הפוכה – ממברנות, קרומיות, מיוחדות עם נקבוביות זעירות שמאפשרות רק למים הטהורים לעבור דרכן, בעוד המלח נעצר מאחור. הפיתוח עמד לראשונה למבחן בעיירה קואלינה בקליפורניה, שם המים המקומיים הפכו למלוחים והתושבים נאלצו להביא מים ברכבת מעיירות אחרות. הממברנה החדשנית צלחה את הניסוי והצליחה לטהר את המים.

כיום, הטכנולוגיה מספקת מי שתייה למאות מיליוני אנשים ברחבי העולם. מאות מתקני התפלה ב-40 מדינות משתמשים בשיטה של לאב. עבור המצאתו, שהתפתחה לתעשייה של מיליארדי דולרים, לאב קיבל בזמנו 14,000 דולר.

"השכנים שלי היו יחיא סינוואר, מוחמד דף ויחיא עיאש"

הנער מחאן יונס חלם להיות יהודי, אבל הוא לא ידע שבדרך לשם הוא עתיד לעבור עינויים בלתי נתפסים. אם תשאלו אותו היום, אין לו ספק: היה שווה את זה

מה זאת אומרת?

"הלכתי ועשיתי עגיל באוזן, כמו כל הילדים. חזרתי אליו הכי מאושר בעולם. אני רואה אותו מסתכל עליי כמו על עוף מוזר. 'הכול בסדר איתך?' הוא שואל אותי. ואני עונה לו: 'כן! עכשיו אני יהודי!' ואז הוא החליט להזמין לי תור ברבנות בתל אביב. הייתי קטין, והרב ביקש שאני אביא מכתב מהמשפחה שלי בחאן יונס שהם מסכימים שאני אתגיר. אז הרב אמר: 'כחה עד גיל 18, נגיר אותך'." אבל כשהוא היה בן 17, התוכנית השתבשה. מחבל עזתי רצח נערה בבתי ים, והמדינה החליטה להעלות את גיל הכניסה המאושר ל-40. "הפכתי להיות 'לא חוקי' ונעצרתי. לקחו אותי לבית המשפט. אמרתי לשופט שאני רוצה להיות יהודי, אבל זה לא עזר ונשפטי ל-45 יום בכלא הישראלי. בדיון ישוב פלסטינים ששמעו מה שאמרתי לשופט. בבית הסוהר קיבלתי מכות רצח. עד שבאו הסוהרים ולקחו אותי לתא עם היהודים. כסיימתי לרצות את העונש, גורשתי לעזה. שם חיכו לי החמאסניקים. קשרו לי את הרגליים לתקרה, ראש למטה, מתחתי מים קרים, מכות חשמל. הייתי חצי שנה בכלא הפלסטיני."

איך שרדת את זה?

"התפללתי לאלוקים שייקח אותי. הקדוש ברוך הוא היה איתי שם".
איך הסיפור הזה מסתיים? בדיוק כמו שהנער ההוא חלם. הוא התגיר, שינה את שמו, והפך ליהודי במלוא מובן המילה. כל בוקר הוא מרגיש שהוא מתעורר מחדש למציאות הכי טובה בעולם. "איזה כיף להיות יהודי! לקום בבוקר, להניח תפילין ולהגיד 'שמע ישראל'. יחי ההבדל... מניהונם לגן עדן."

לריאיון המלא ולעוד עשרות כתבות מגוון
מתקנות ובלעדיות. חפשו ערוץ 2000

היה לי טעים. יום אחד, אחרי חודש בערך, הגעתי הביתה ואבא שלי שאל אותי: 'איפה היית?' אמרתי לו: 'הייתי בבית הספר'. הוא אמר לי: 'אל תשקרי' והראה לי מכתב מבית הספר. הוא לקח אותי החוצה, וקשר אותי לעץ עם חבל מהרגליים עד הידיים. הוא התחיל לשפוך עליי מים קרים ולהרביץ לי עם הצינור של הגינה. אחרי שהוא שחרר אותי, נכנסתי הביתה וראיתי חבל תלייה משתלשל מהתקרה, ובצד החדר אני רואה את אבא שלי לבוש בבגדי חמאס, עם מסכה שרואים לו רק את העיניים, מחזיק בסכין גדולה. הוא הסתכל עליי ואמר: 'אני חמאס, ואני ארצח אותך'."

אנא שלי חיכה לי בסלון עם סנין גדולה, לבוש ובגדי חמאס

"כשהייתי בן 12 וחצי, אבא שלי לקח אותי לארץ לעבוד איתו. אחרי שלושה חודשים ברחתי ממנו והתחלתי לעבוד בשמירה באתר בנייה של וילות. יום אחד הגיע איש דתי לראות את התקדמות הבנייה, והתחברתי אליו. כשהוא נכנס לגור בבית החדש, הוא היה מזמין אותי כל יום לארוחת ערב; הוא היה מגיש קוסקוס, מפרום, כל יום משהו אחר. זה היה לפני פסח, והוא הזמין אותי אליו לחג. באתי אליו הביתה וראיתי שולחן ארוך שמתחיל מהמטבח ונגמר בסלון. 'מה זה?' שאלתי אותו. הוא ענה לי 'זה חג פסח'."

"ניסיתי להבין מה זה אומר 'חג'. ראיתי שאין לחם, אין קוסקוס, אין מפרום, אין חומס. רק לחם יבש כזה, ביצה קשה בקערה, זרוע אחת של עוף, והרבה סלטים. שאלתי אותו: 'מה זה, דיאטה?' ואז הוא התחיל לספר לי שהעם היהודי היה עבד במצרים, ואת סיפור יציאת מצרים. בזמן שהוא מספר הרגשתי שהנשמה שלי זזה. עד אז לא דיברתי עברית, ופתאום יצא לי מהפה, בעברית: 'אני רוצה להיות יהודי'."

איך אתה מסביר את זה?

"אלוקים שלח מלאך והוא דיבר במקומי. הוא שאל אותי: 'מה אמרת?' ואמרתי לו שוב: 'אני רוצה להיות יהודי'. הוא אמר לי: 'לא, לא, לא. יהודי נולד יהודי, נשאר יהודי. ערבי, אותו דבר. הוא לא שכנע אותי'."

הוא נולד ברצועת עזה בשם אימון אבו סובוח. היום הוא דור שחר, יהודי גאה שקם כל בוקר, מניח תפילין ואומר "שמע ישראל". בזיכרון הילדות הראשון שלו הוא הלך עם אימו לשוק לעשות קניות, כשלפתע ראה "ראש של מישהו מתגלגל כמו כדור" רק כי נחשד בשיתוף פעולה עם ישראל.

איך זה להיות ילד בסביבה כזאת?

"כשהתחלתי ללמוד בבית הספר, לימדו אותנו שכולם יוצאים החוצה וזורקים אבנים על החיילים. לימדו אותנו איך לזרוק אבנים בדיוק לכיוון הראש. היו אומרים לנו: 'תדפוק לו בראש - והוא ימות'. כל הילדים היו יוצאים מהכיתות, כולל המורים, וזורקים אבנים על החיילים. הרגשתי חנוק, לא הרגשתי טוב, וביקשתי מהמורה לצאת לשירותים לשטוף פנים. הוא נתן לי סטירה. 'בשיעור כזה אף אחד לא יוצא', הוא אמר וגרר אותי מהאוזן לחדר של מנהל בית הספר. המורה לחש משהו באוזן של המנהל, והוא מיד אמר: 'מה? תעמוד עם הפנים לקיר'. הוא לקח שוט של סוסים, ונתן לי מכה בגב. לא הייתי יכול ללמוד יותר בבית הספר."

אז מה עשית?

"התחלתי לברוח. הייתי יושב ליד הבסיס של הצבא. כל פעם היה מגיע חייל אחר ומביא לי שוקו בקרטון ואיזה ופל. אני זוכר שזה

דור שחר <<

להזמנת מוהל מנוסה
ורא שמים חייגו אלינו:

03-613-2000 שלוחה 9

בסימן טוב בן בא לנו
נולד
לכם בן?
מזל
טוב!

בגן האמונה

המשפיע
הרב שלום ארוש

אדם שמתלונן אין לו שכל!

זמן
קריאה:
דק'

הסיבה שאדם בא לעולם הזה היא להכיר את ה'. הנשמה שלו הייתה בעולם העליון וראתה את ה', אבל לא הכירה אותו.

איך אפשר לראות מישהו אבל לא להכיר? למשל, קורה לנו שאנחנו רואים מישהו מרחוק – אבל לא מכירים אותו. בשביל להכיר אותו אתה צריך להתקרב אליו.

לכן הוריד ה' יתברך את הנשמה לעולם הזה. רק פה, דרך החושך, דרך ההתמודדות, הנשמה יכולה להכיר אותו יתברך באמת – לדעת מי הוא, שהוא כולו טוב וכולו רחמים. בעולם העליון היא רק רואה את ה', אבל לא מכירה אותו. רק פה, בעולם הזה, כשהנשמה זוכה להתחבר עם הבורא – הכול נהיה לה קל, והכול נעים.

עכשיו, אדם שאין לו את השכל, את הדעת ואת האמונה – הוא לא יגיד תודה. עובדה שהרבה אנשים הולכים בכעס בעולם הזה, עצוב להם, יש להם רק תלונות, רע להם

דברים שחייבים לדעת על הסתלקות השכינה

בתחילת הבריאה, השכינה שרתה בעולם התחתון. חכמינו ז"ל אומרים: "עיקר שכינה בתחתונים הייתה" – הקב"ה רצה להיות קרוב לבני האדם, לשכון ביניהם בעולם הזה. אבל על הפסוק "ישמעו את קול ה' אלוקים מתהלך בגן", דרשו חכמים: "מתהלך – מקפץ ועולה". כלומר, חסאו של אדם הראשון גרם לכן שהשכינה נסתלקה לרקיע הראשון.

המדרש מונה שבעה חסאים שהרחיקו את השכינה שבעה רקיעים מהעולם: חסא אדם הראשון, חסא קין, דור אנוש שהתחילו בעבודה זרה, דור המבול שהשחית את הארץ, דור הפלגה, אנושי סדום ועמורה, והמצרים בימי אברהם אבינו.

שבעה דורות של חסאים הרחיקו את השכינה שבעה רקיעים מהעולם התחתון, עד שהייתה מנותקת כמעט לחלוטין מהמציאות הארצית.

אבל אז החל תהליך הפוך – תהליך של החזרת השכינה לעולם. שבעה צדיקים החלו להוריד את השכינה בחזרה: אברהם אבינו הוריד את השכינה מהרקיע השביעי לשמי. יצחק אבינו הוריד מהשמיים לחמישי. יעקב אבינו הוריד מהחמישי לרביעי. לוי בן יעקב הוריד מהרביעי לשלישי. קהת בן לוי הוריד מהשלישי לשני. עמרם בן קהת הוריד מהשני לראשון.

ומשה רבנו, הצדיק השביעי, הוא זה שהחזיר את השכינה לעולם התחתון. המדרש אומר: "נמד משה והורידה מלמעלה למטה" – בהקמת המשכן, השכינה שבה לשכון בתוך בני ישראל, כפי שנאמר: "ועשו לי מקדש ושכנתי בחוכם".

כשהאשה שמחה יש שפע

רבנו נחמן מברסלב זי"ע כתב בליקוטי מוהר"ן: "מאור נפשה של אשתו – משם בא לו הממון". כלומר, פרנסת הבית מגיעה מהארת נפשה של האשה. כשהאשה שמחה ומחיית בבית וטוב לה – מיד הבית מתמלא בטובה וברכה. לכן על שני בני הזוג להתאמץ תמיד כדי שלא ייפסק השפע בביתם: האשה תשתדל להיות שמחה ותלמד זכות על בעלה כל הזמן, והוא ידאג לשמח אותה!

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00.

לייעוץ אישי וברכה מהרב,

חיינו: 073-3212995. ניתן גם להזמין

את הרב לחוג בית ללא עלות.

073-3212992

חנוך לנער - הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

כמה נזק גורם

מחנך שלא יודע את זה!

זמן
קריאה:
דק' 1.5

"אם דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו

תורה מפיהו" – המשפט הזה מגדיר

בדיוק מה צריך להיות מורה

או מחנך. לא מספיק להיות בעל ידע. צריך להיות אדם עם לב ענק, בעל סבלנות שאין שני לה, ובעיקר – עם אהבה אמיתית לכל ילד.

הילדים המוצלחים, אלה שלומדים טוב ומתנהגים יפה – הם יסתדרו עם כל מורה. אבל מי יטפל בילדים המאתגרים, בעייתיים או שונים, אם לא מחנך שבאמת אכפת לו?

הנה סיפור שממחיש את העניין:

במחלקת ילדים בבית חולים שכב תינוק

עם כמה מומים בגוף. כשאנשים נכנסו לחדר ועברו

ליד העריסה שלו, רובם נרתעו מהמראה הקשה.

אבל כשאויאם שלו הייתה מגיעה, היא

הייתה מתכופפת אליו עם עיניים

בורקות: "מלאך קטן שלי" תוך

שהיא ממשיכה ללטף אותו

ולמלמל מילות חיבה,

כאילו הוא הילד הכי

מושלם בעולם.

לכאורה, השאלה

המתבקשת היא, האם

אותה אימא לא רואה

מה שכולנו רואים?

יש לה איזה משקפיים

מיוחדים? ברור שלא. היא

רואה הכול. היא רואה את

הנפחיות ואת יתר הפגמים.

הם פשוט לא משנים לה כלום, כי

היא אימא שלו.

זה בדיוק מה שמחנך צריך להיות. לא מישהו שכל

הזמן מחפש את

הפגמים והטעויות

של הילדים. אלא אדם

שרואה את הילד השלם, עם

כל החבילה שמגיעה איתו, ובוחר

לאהוב אותו בלי תנאים.

עמוד ההוראה של דורנו, מרן הגאון

הרב יצחק זילברשטיין אומר כי בדורנו, לא

מספיק לחנך בדרך של ימין מקרבת ושמאל

דוחה. גם השמאל צריכה לקרב. כמה ילדים

נפלו דרך הסדקים בגלל מחנכים שהשתמשו רק

ב"שמאל דוחה"? כמה נזק נגרם כי מישהו לא ראה

את הטוב שבילד ולא טרח לחזק אותו?

כל ילד זקוק למישהו שיאמין בו. גם אם הוא לא

המצטיין בכיתה.

בסוף, הלב הגדול של המחנך הוא מה שקובע

פעמים רבות את גורלו של הילד שלפניו.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חיינו: 073-321299

חפשו
"אבא שלי בא אליי מהעולם הבא וסיפר לי מה שחזר אותו"

02:15 / 03:01

והשבוע - מזכה הרבים הגדול הרב יהודה סעדיה, מרבני ערוץ 2000, חשף בפני המצלמה שלנו סיפור שנגע בליבם של רבבות יהודים בארץ ובעולם. הרב סיפר שאחרי פטירת אביו, חלם עליו פעמיים. בשני החלומות הופיע אביו כחייל צעיר במדים, מחייך ושל.

בחלום הראשון אביו היה נראה לא טוב. הוא חזר שוב ושוב על שמו של בסיס צבאי בדרום, שם - התברר למפרע - שירת תקופה ארוכה בצעירותו.

הרב הבין מיד את השליחות.

הוא החליט לאסוף את בני משפחתו ולהגיע למקום. הם עשו הכול כדי לעזור זכות ולעשות נחת רוח לנשמה של האב המנוח.

אחרי זה, הגיע החלום השני. הפעם ראה את אביו בביור - הוא היה צעיר, מסודר ושמח. הוא רץ אליו, הם התחבקו. הרב זוכר את אותו הרגע המצמרר לפרטי פרטים - את הוורידים בצוואר של אביו, את הקרבה, את השלמות שבתחושה לחבק מישהו שהלך לעולמו.

רק אחר כך הרב קישר את החלומות המיוחדים לתיקון הנפטרים שנערך מטעם ערוץ 2000. "היום אין לי ספק שזה עבד, אין לי ספק שזה פעל", אמר הרב.

כששאלו אותו מה היה עושה אם היה רואה את אביו שוב, ענה בלי להסס: "הייתי אומר 'שמע ישראל', כמו שיעקב אבינו אמר כשנפגש עם יוסף הצדיק".

להפריש חלה מראש לכל היום, מותר?

קיימת תערוכת: חלקו פטור מחלה, וחלק שעוד לא הופרש.

גם לעשות הפרשת חלה על תנאי ולבקש מהמשיג שייכנס למקום עם תחילת הייצור, ייקח מהבצק הראשון הנעשה במקום כדור אחד ויכוון שאותו הבצק יפטור את כל הבצקים שיעשה המפעל במשך אותו היום - לא בדיוק נכון. זו סוגיה מורכבת מאוד אם הפרשת חלה יכולה לחול מבצק זה על בצק אחר הארוז כבר במקפיא ואינו "מן המוקף".

ישנו פתרון יעיל יותר שכמעט אינו מיושם בשטח: המשגיח מכין בכל יום 50 כדורים של בצק שלא הופרשה מהם חלה, מניח אותם על מדף המותקן מעל המיקסר, ואומר בפירוש שבכל שעה שיעשו בצק, תחול הפרשת החלה על אחד מהכדורים. כלומר, הכדור הראשון יהיה להפרשת חלה על הבצק הראשון, הכדור השני יהיה להפרשת חלה על הבצק השני, וכן הלאה. אולם גם פתרון זה מצריך ידע הלכתי נרחב כדי ליישם אותו נכון על כל תנאי.

אם נסכם, בעיית הפרשת החלה במקומות שאינם מפוקחים על ידי גוף כשרות איכותי היא בעיה אמיתית וממשית. הסוגיה מורכבת הרבה יותר ממה שנראה לכאורה, ודורשת ליווי הלכתי צמוד ומקצועי כדי להבטיח שהמאפים המגיעים לשולחן הצרכן אכן הופרשה מהם חלה כדיו.

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

לאחר שבשבוע שעבר עמדנו על הבעיות המרכזיות בהפרשת חלה במאפיות תעשייתיות - החל מהסתמכות על נאמנות הפועל הגוי, ועוד - והגענו למסקנה שההתמודדות עם סוגיה זו דורשת "יצירתיות הלכתית".

אז יש כאלה שמנסים להתחכם ומנצלים את ההלכה המתירה לעשות הפרשת חלה "על תנאי" מהקמח. כלומר, לוקחים כמות מהקמח ואומרים שזה יהיה להפרשת חלה לאחר שהקמח יהפוך להיות בצק, ובכך פותרים לכאורה את כל הייצור הנעשה באותו היום עם הקמח. אומנם, פתרון זה יוצר בעיות אחרות. משום שאם המפריש התכוון לפטור את הקמח שלפניו, כיצד יתמודד למחרת עם הקמח שנשאר מאתמול, מבלי להסתבך בבעיית "מהפסור על החיוב"? מי שמכיר מאפיות תעשייתיות יודע שכאשר המיכל המשמש לאגירת קמח מתחיל להתרוקן, מיד מגיעה משאית תובלה וממלאת אותו עד גדותיו. אם כך, הרי לפנינו מצב שבקמח עצמו

זמן קריאה: 1.5 דק'

כשר לכמה? - הרב ישי חתכה

"כדורי שינה"

מפריעים לשינה,

האומנם?

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

מיליוני אנשים ברחבי העולם מתמודדים עם הפרעות שינה, ורבים מהם נעזרים בכדורי שינה. אולם מעטים יודעים שתרופות אלו, על אף יעילותן בהשראת שינה, פוגעות דווקא באיכות השינה עצמה - הן מדלגות על שלב ה-REM, שנת החלום החיונית לבריאותנו. מחקרים קליניים שפורסמו בשנים האחרונות מצביעים על אלטרנטיבה טבעית: מיצוי מרכז של לואיזה לימונית. הצמח המוכר מגיעות ביתיות ומעציץ מרפסת, ששימש במשך דורות להכנת חליטות תה ארומטיות, מכיל פוליפנול בשם Verbascoside.

מתברר שחומר זה פועל על קולטני GABA במוח - אותו מנגנון של תרופות השינה, אך ללא תופעות הלוואי. במחקר שנערך על 40 משתתפים, תועדו תוצאות מרשימות: ירידה של 44% ביקיצות הלילה, עליה של 12.6% בשינה העמוקה, וירידה משמעותית ברמות הקורטיזול והחרדה. החידוש הגדול שגילה המחקר הוא שההשפעות החיוביות נמשכו גם חודש לאחר הפסקת הטיפול. חשוב לציין: למרות שרבים מכירים את צמח הלואיזה ואף מכינים ממנו חליטות ביתיות, השפעתו המרגיעה של התה המסורתי מיונרת בלבד. הסיבה טמונה בריכוז החומר הפעיל: כאשר חולטים את העלים במים, מופרש רק מעט מהפוליפנול החיוני, ואילו המחקרים התבססו על מיצוי ספציפי המכיל 24% Verbascoside - ריכוז שלא ניתן להשיג בחליטה ביתית.

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בטור אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

התעוררות ישראל

כבוד בית הכנסת

הרב יהודה סעדיה
מרבני ערוץ 2000

הסיבה שהתפילות

לא מתקבלות

התפילה, כוח הפה, היא העוצמה שלנו. היא הנשק, ההגנה, ההצלה והתקווה שלנו. והמקום המיוחד והנועד לקיום תפילותינו הוא בית הכנסת, שם אנו נושאים תפילה ותחינה לפני אבינו שבשמיים. רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל מפרש את הפסוק "סְכֹלֶתָהּ בְּעֵינָי לֹךְ מִעֲבוֹר תְּפִלָּה" בצורה מחרידה: על ידי דיבורים בטלים, ובמיוחד בבית הכנסת, האדם בעצמו יוצר וסוכך בענן המונע מתפילותיו להגיע השמימה! עם ישראל הוא עם קדוש. רבים מאחינו נכשלים בדיבור בבית הכנסת בתמימות ובחוסר ידיעה. ונורא הדבר ביותר כשהדיבור נעשה בזמן התפילה עצמה – בחזרת הש"ץ, בקדיש ובקריאת התורה. אין נורא מזה בעולם! אלא שהדבר נעשה לרוב בשוגג גמור, מחוסר הכרה בחומרת העניין. בידינו הכוח ליידע את אחינו ולמנוע מהם להמשיך ולהיכשל. ניתן לזכות את הרבים בדבר החשוב הזה בכמה דרכים:

שילוט ברור בבית הכנסת – כדי שכל מתפלל יראה ויזכר; **חלוקת עלונים וחומר הסברה** – שמסבירים בפשטות את ההלכה וחומרת הדבר; **דרשות ושיעורי התעוררות** – על חשיבות שמירת כבוד בית הכנסת. או **מינוי אחראי** שיעבור בין המתפללים ויפקח שלא ידברו במקום הקדוש, ובמיוחד בזמן התפילה. ניתן לקבל מאיתנו חומר לזיכוי הרבים בשמירת כבוד בית הכנסת, ולהזמין אותנו לבוא ולחזק בדברי התעוררות בבית הכנסת שלכם בנושא החשוב מכול. זכות הרבים תעמוד לכם בעולם הזה ובעולם הבא!

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00.

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות. חיינו 073-3212992

טעמי החנהגים

הרב עזרא שקלים
מרבני ערוץ 2000

לאן נעלם

"והוא רחום" בשבת?

חייבי מלקויות היו לוקים בערב על עוונות שנעשו ביום, והיו אומרים שלוש פעמים את פסוקי "והוא רחום", שיש בהם בסך הכול 39 תיבות – כנגד 39 המלקויות. אבל זה לא שייך בשבת, שהרי אין לוקים בשבת.

המחזור ויטרי מסביר שתפילות שחרית ומנחה נקבעו כנגד קורבן התמיד של שחר ושל בין הערביים, שהיו מכפרים על העוונות. הפסוקים של "והוא רחום" נאמרים במקום הקורבן שלא מקריבים בשעת ערבית, כדי לכפר על עוונות. ובשבת לא היה צורך בכפרה נוספת.

ה"פרי עץ חיים" כותב כי בפסוקים האלה יש 13 תיבות, כנגד 13 מידות הרחמים שיש בכוחן לכפות את הדינים ולהמתיקם. אבל בשבת, שהוא יום של רחמים ממילא, אין צורך בהמתקת הדינים.

הכתוב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי". השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

מי שמתפלל ערבית בימות החול פותח את התפילה בפסוקים של "והוא רחום", אבל בליל שבת הפסוקים האלה נעלמים. למה בעצם? הנה כמה טעמים לכך:

בזוהר הקדוש מובא שבכל ערב מתעוררים ארבעה מלאכי משחית: עוון, משחית, אף וחמה. כנגדם אנו אומרים את ארבעת הביטויים שבפסוק: "והוא רחום יכפר עוון" – כנגד עוון, "ולא ישחית" – כנגד משחית, "והרבה להשיב אפ" – כנגד אף, "ולא יעיר כל חמתו" – כנגד חמה. אבל בערב שבת הקב"ה מכניס את המלאכים האלו למקום שנקרא "נוקבא דתהומא רבה", ואין להם רשות לקטרג בשבת. לכן, אין צורך לומר את הפסוקים האלה בליל שבת. הטור והאבודרהם מביאים טעם אחר:

זמן
הריאה:
דק' 1.5

האם מותר לשפוך מים אחרונים על הרצפה?

הגאון הרב יניב עזיז שליט"א

שלום כבוד הרב. מה הסיבה שעושים מים אחרונים?

בדברי רבותינו נאמרו ארבעה טעמים:

1. מפני מלח סדומית – שמא הטביל את הלחם או לשו את הבצק במלח סדומית שהנוגע בו ואחר כך בעין – מסמא את העין (מסכת חולין).
2. דרשו חז"ל: "והתקדשתם והייתם קדושים", והתקדשתם – אלו מים ראשונים, והייתם קדושים – אלו מים אחרונים. זוהי הכנה לברכת המזון שחייבה מן התורה.
3. מפני שאמרו חז"ל: מים ראשונים אכלו דבר אחר ומים אחרונים הרגו את הנפש.
4. בזוהר נאמר שהמים האחרונים הם חלק לסטרא אחרא, כדי שלא יקטרג על האדם.

חובה לעשות מים אחרונים בסוף הסעודה?

בשאלה זו נחלקו רבותינו הראשונים. הרמב"ם והרי"ף פסקו שזו חובה, והתוספות כתבו שזו רשות. להלכה, פסק ה"שולחן ערוך" שזו חובה.

האם גם נשים חייבות במים אחרונים?

אין סיבה לפטור אותן וחייבן בדיון זה שווה לשל האיש. אומנם, כמה מרבני אשכנז אמרו כי הנשים לא מקפידות על כך. אבל ישנן עדויות כי בתו של ה"חפץ חיים" הקפידה על כך, וכן בנותיו של הגאון הרב יוסף שלום אלישיב זצ"ל אמרו כי אביהם הקפיד שגם הבנות יטילו ידיהן מים אחרונים ("שבלי הלכות" חלק ד, "דברי חכמים" עמוד סב, "איש על העדה" חלק ב עמוד ע).

הייתי בחתונה וראיתי כמה רבנים שעשו מים אחרונים מתחת השולחן על הרצפה. זה מותר?

אמת שכתוב בגמרא שאסור לעשות מים אחרונים על הקרקע, אבל כבר כתבו רבותינו האחרונים שעל קרקע מרוצפת מותר. בפרט, אם לא הולכים שם אנשים עכשיו. לכן, מעשיהם על פי ההלכה ("מגן אברהם" סימן קפא סעיף קטן ב, "חסד לאלפים" סעיף ג, "בן איש חי" שנה ראשונה פרשת שלח סעיף י).

ראיתי גם הרבה אנשים שעשו מים אחרונים על השולחן בצלחות אכילה. זה מותר?

גם זה מותר על פי ההלכה. אומנם יש שכתבו שיש לכסות את המים אחר כך, או לשפוך עליהם רביעית מים, או להזיזם שלא יהיו מולו – אבל בכל אופן מעיקר הדיון אין איסור בדבר ("ברכי יוסף" סימן ד סעיף ד, "כף החיים" לרבנו חיים פלאג' סימן כה אות ג).

עד לאן צריך לשטוף את הידיים, והאם יש שיעור למים אחרונים?

על פי הפשט יש לטול את הידיים עד סוף הפרק השני באצבעות. ועל פי הקבלה, עד סוף קשרי האצבעות – כלומר י"ד חלקים ("שולחן ערוך" סימן קפא סעיף ד, "כף החיים" אות טו"ב). בדבר שאלתך לגבי השיעור, הגר"א מוולנה כתב שהשיעור הוא רביעית, אך להלכה לא נוקטים כך, אלא יש להקפיד שידיו יהיו נקיות ללא שיירי מזון.

גם בשבת מותר לעשות מים אחרונים בכלי על השולחן?

כן, ואין בכך איסור "מבטל כלי מהיכנו" ("לקוט יוסף" ברכת חלק ב עמוד רסג).

החטבח מירב חלכה

עוצת גבינה אפויה

מצרכים:

לתערובת הגבינות:

750 גרם גבינה 5%

2 כפות גבינת נפוליאון

1 שמנת חמוצה

כפית מיץ לימון

4 כפות פודינג וניל

3 חצי כפות קורנפלור

6 חלבונים

לקצף החלבונים:

6 חלבונים

חצי כוס סוכר

אופן ההכנה:

1. חממו תנור ל-200 מעלות, במקביל שמנו היטב סיר ג'אנון בקוטר 20 סנטימטר.

2. להכניס את הסיר המשומן להקפאה.

3. בקערה, לערבב היטב את מצרכי תערובת הגבינות.

4. במיקסר, להקציף 6 חלבונים, עם חצי כוס סוכר עד לקבלת קצף יציב.

5. להוציא רבע מהקצף ולערבב עם תערובת הגבינות. לאחר הטמעה מלאה, לחזור על הפעולה עם רבע נוסף מהקצף, ולהמשיך כך עד שכל קצף החלבונים נטמע לחלוטין, בלי גושים.

6. להוציא את הסיר מהקפאה, לשפוך פנימה את הבלילה, ולהכניס לתנור ל-10 דקות.

7. לפתוח את דלת התנור, להוציא אדים, לסגור ולהוריד ל-160 מעלות ל-20 דקות.

8. שוב לפתוח דלת, להוציא אדים, לסגור ולהוריד ל-140 מעלות לשעה וחצי.

9. לפתוח את דלת התנור מעט מאוד ולהשאיר את העוגה בפנים חצי שעה.

10. להוציא, לקרר בחוץ ולחלץ מהסיר.

בהצלחה ובתיאבון!

מאירים את הבית

המפגש האחרון שלי עם סבא

את סבא מיד לבית החולים. העובדה שהכאבים נעלמו, כך התברר, דווקא לא בישרה טובות... בזמן שחיכינו לאמבולנס, סבא ביקש מאיתנו, מהנכדים, שנאמר כולנו תהילים.

אנחנו היינו בטוחים שגם הפעם, סבא יהיה כמה ימים בבית החולים ויחזור לבית, אבל הוא כנראה הבין אחרת. הוא נפרד מכולנו, ובירך כל אחד באופן אישי. הוא הודה להורים שלי על כל השנים, ואפילו ביקש מהם סליחה על כך שהטריח אותם במשך השנים... הם כמובן השיבו מיד שזו הזכות שלהם, והם רוצים לזכות בזה עוד שנים רבות... אבל

היינו בטוחים שסבא יחלים. שאולי זה ייקח עוד קצת זמן, אבל בסוף הוא יחזור לעצמו.

בשבילנו, כך קיוונו, אבל בעיקר בשביל כל עם ישראל. ההורים שלי אפילו שיפצו לסבא את החדר, שיתאים לצרכים שלו כשיצא מהאשפוז ויחזור הביתה. הם טיפלו בו במסירות, יום ולילה, לא עזבו את מיטת חוליו אפילו לרגע אחד.

אבל אז, הגיעה שבת חול המועד סוכות, וקרה משהו לא צפוי – פתאום היה נראה שסבא מרגיש טוב; הכאבים פחתו. סבא אמר דברי תורה, שר עם הנכדים, ואפילו השתעשע עם עובדיה שלי שייבדל לחיים, שבדיק חג יום הולדת שנה. זו הייתה שבת מאוד מרוממת, שאני זוכרת עד היום.

במוצאי שבת הגיע הרופא. ושוב, הוא ביקש לפנות

הכנת היא נכדת מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל

הסכומים החתאים לכם בדיוק!

שלכן ולפי הפרמטרים שהזכרתי. יחד עם זאת, שני הצבעים הבולטים ביותר הם כמובן הסכומים הכסוף והמוזבה, שהם לרוב מתאימים לכל שולחן שתערכו. כדי לחדש וליצור עניין, אני ממליצה להניח את הסכומים בצורה שונה מדי פעם. העיצוב הקלאסי הוא משני צידי הצלחת: צד ימין – סכין וכף, צד שמאל – מזלג. (את הכפית ניתן להניח בראש הצלחת או ליד הכף.)

טיפים קטנים שמשרדרים בגדול:

✓ בעזרת סרט סאטן בצבע תואם לשולחן, קשרו לכל סועד את הסכומים שלו והניחו על הצלחת.

✓ רכשו שקיות בד פשתן או סאטן אישיות בצבע תואם לשולחן (בגודל 10-15 ס"מ) והכניסו את הסכומים של כל סועד לשקית. הניחו את השקית ליד הצלחת או עליה.

בטור הקודם דיברנו על הסרוויס לשבת. ציינתי את חשיבות השכבות השונות ליצירת מראה אלגנטי. היום ניגע בנושא ההמשך של הסרוויס: הלא הוא הסכומים (ראשי תיבות: סכין, כף ומזלג, אך אנחנו גם נוסף לשולחן את הכפית).

ראשית אציין שגם כאן כדאי לייחד סכומים יפה לשבת קודש, על מנת לייקר את המלכה. שנית, אסביר איך לבחור נכון את הסכומים:

אז אחרי שבחרנו מפה, פלייסמנטים וכלים, נתאים גם את הסכומים בצורה עדינה ולא משתלטת. חשוב לשים לב לסרוויס ולפלייסמנטים שבחרנו. אם נבחר אותם באותו הצבע הם לא ייבלטו מספיק, לשולחן בגוונים של כחול, כסף ולבן יתאים סכומים כסף.

לשולחן בגוונים של ורוד ולבן יתאים סכומים ורוד. אם השולחן שלנו ערוך בצבעי זהב ולבן, נתאים סכומים זהב, וכן הלאה... יש היום בשוק מגוון רחב של סכומים צבעוני; חלק או עם דוגמאות, והבחירה היא לפי ההעדפות האישיות

אנחנו מחפשים אותך!

ערוץ 2000 גדל ומחפש:

תחקירן

עורך וידאו

מעצב גרפי

מנהל הפקה

AI GAN

שלחו קו"ח ל: MOSHET@TV2000.CO.IL: <<<<<<

מאירים את הנעורים

הדגים שחיים בחול!

הבוץ ודוחף אותו החוצה דרך הזימים. לאחר מכן הוא מפרש סביבו שכבת ריר שמתייבשת והופכת לקפסולה קשה ואטומה למים – מעין "מעטפת הגנה" שמונעת ממנו להתייבש. הדג משאיר רק פתח קטן שדרכו נכנס אוויר.

בתוך הקפסולה הזו, הדג נכנס למצב של "תרדמת": הוא מוריד את קצב חילוף החומרים שלו בכ-60%, וצורך את מעט האנרגיה הדרושה לו מפירוק איטי של שומן ושרירים בגופו. כך הוא יכול לשרוד במצב זה עד ארבע שנים! כשיורדים גשמים והבוץ מתרכך, הדג מחלץ את עצמו החוצה וחוזר לחיים הרגילים. זהו פלא אמיתי מעשה ה' יתברך!

"יש הרבה דגים בים" – משפט מוכר שכולנו שמענו לא פעם. אבל האם שמעתם פעם על דגים שחיים ב... חול? הכירו את דגי הריאות האפריקנים – יצורים מדהימים שהקב"ה ברא עם יכולות ייחודיות במינן. דגים אלו מצוידים בזימים ככל הדגים, אך בנוסף – יש להם גם ריאות אמיתיות! דגי הריאות חיים במים מתוקים בוציים, שם כמות החמצן מועטה. לכן הם מסוגלים לנשום גם מחוץ למים – יכולת נדירה ומיוחדת שמאפשרת להם להתמודד עם תנאי הסביבה הקשים. אך הפלא האמיתי מתחיל כשמגיעה העונה היבשה: דגי הריאות חופר לעצמו מחילה בבוץ, בולע את

זמן קריאה: 1 דק

"ע"ף חיים" את חייו

סיפורים חיוניים כולם תשובה

אני מבקש ממך – אני רוצה לדעת ולהבין יותר את התורה הקדושה שלך. קרב אותי אליך אבא... כמה שעות אחר כך, בערב, דפיקה בדלת. זה היה השכן ממול, שסיפר שראה אותו מלמטה מתפלל בבוקר במרפסת. "חשבת, אם אתה כל כך בקיאי, אולי תלמד את הבן שלי לקראת בר המצווה?"

לרגע יואב היסס, אך לתדהמתו גילה שמדובר בדיוק בפרשה שלו! הוא הבין שזו התשובה לתפילה שלו. כך החל המהפך: יואב היה מגיע מדי יום לבית המדרש בשעות אחר הצהריים. אחד האברכים לימד אותו כיצד מתפללים ועוד הלכות שנוגעות לענייני היום-יום. במקביל, הוא הכין את בן השכן לקריאה – ועכשיו, אחרי שלמד בעצמו, הוא לימד אותו גם איך להתפלל. העלייה לתורה של בן השכן הייתה מרגשת. בוודאי עבור משפחתו, אבל לא פחות מכך – עבור יואב. תחושת הסיפוק מילאה אותו.

מאז אותו יום, יואב החל לקבוע עיתים לתורה, גדל, עלה ונתעלה. לאט לאט ובחסדי ה', הוא זכה להשפיע בנועם דרכו גם על הוריו שהחלו גם להתקרב לאבינו שבשמיים. מדהים איך תפילה אחת, פשוטה ולבבית, מתחת לכיפת השמיים – יכולה לשנות הכול.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 15:00. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייט 073-3212992

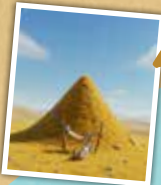
יואב כבר בן 12 וחצי והגיע הזמן להתכונן לבר המצווה, לכן אבא שלו החליט לנשט לבית הכנסת הקרוב לברר מי יכול ללמד את בנו לקרוא בתורה. אחד המתפללים נטל על עצמו את המשימה.

כך יואב הגיע לבית הכנסת בפעם הראשונה בחייו. המורה החדש לימד אותו את כל הפרשה שלו, עד שהקריאה הייתה שגורה בפי. המורה כמובן לא שכח ללמד את הנער הצעיר להניח תפילין, וגם שש מילים שישנו את חייו לעד: "שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד". הגיע היום. טקס בר המצווה התקיים באירוע משפחתי מצומצם. ההורים הנרגשים היו גאים בבנם שזה עתה קיבל על עצמו עול מצוות. כולם סביבו שמחו, אבל בתוך יואב התחיל להתחולל שינוי. אחרי הפעם הראשונה שיואב הניח תפילין, הוא התמכר. כשהוא היה חוזר מבית הספר – הוא היה רץ מיד לחדר שלו, מסתגר ומניח תפילין. הוא לא ידע להתפלל, הוא ידע רק שש מילים: "שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד". כמעט שנה חלפה. באחד מימי החופש, יואב עמד במרפסת הבית עם התפילין, מתחת לשמיים, וקרא קריאת שמע. אחר כך הוא פשוט דיבר עם הקב"ה מהלב: "בורא עולם, אני לא יודע להתפלל, אבל בבקשה תקבל את התפילה שאני אניד במילים שלי. תראה, אבא, חוץ מקריאת שמע והפרשה שקראתי בבר המצווה, אני לא יודע כלום. אבל

מזהים מה חסרת התחנה?

נראה אתכם מזהים מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה: שר המזון הקודם: הר המנוחות

נפ-אור

איך אני אדע אם אני חוכן לחיי הנישואין?

שאלה: שלום כבוד הרב. רציתי לשאול שאלה הנוגעת לעתיד: אני תכף בן 20, ברוך ה' לומד בישיבה טובה ומאוד מצליח. הגיל הממוצע לחתונה בישיבה שלי הוא בסביבות גיל 22, אבל אני ממש רוצה להתחתן כבר עכשיו. אני מתלבט מאוד האם זה השלב הנכון בשבילי והאם אני בכלל בשל לכך. אם לא די בדילמה האישית שלי, גם הוריי לוחצים עליי מאוד לצאת לשידוכים. אשמח לשמוע את עצת כבוד הרב בעניין.

...

תשובה:

בחור יקר וחביב, קודם כול, חלילה לי מלהתערב בכללים הנהוגים בישיבה שלך. אין ספק שעליך לכבד את חוקי המקום, ולכן כל השאלה שלך נמדדת לגופו של עניין ואך ורק בתיאום עם הישיבה –

אני סבור שראוי שתפנה למישהו מקצועי שידבר איתך, וכדאי שתעשה את זה לפני שאתה מחליט לצאת לשידוכים. זאת, כדי שתוכל להיכנס לתהליך בצורה היציבה והטובה ביותר. בחור יקר, כמו בכל דבר בחיים, עלינו לזכור שהכול תלוי בחסדי שמיים. בפרט בענייני שידוכים שבהם ידוע מאמר חכמינו ז"ל שמה' אישה לאיש, ושכבר קודם יצירת הוולד – הקדוש ברוך הוא מזווג זיווגים. אני מאמין שאם תתפלל על כך נכון ובכוונה – תקבל בעזרת ה' יתברך את מבוקשך. בהצלחה רבה!

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

איך נוצר נאציין?

כשאנחנו רואים מים פורצים מן הסלע, אנחנו עדים לאחד המנגנונים המרתקים בבריאה. אבל מה באמת קורה שם למטה, במעמקי האדמה?

הכול מתחיל בגשם. כשהגשמים יורדים, הם לא סתם "נעלמים" באדמה, אלא הם מתחילים תהליך שנקרא חלחול: המים יורדים מטה דרך שכבות הקרקע עד שהם פוגשים בשכבת סלע מיוחדת שנקראת "אקוויפר". זוהי שכבת סלע נקבובית – כמו ספוג קשה – שיוצרת להחזיק בתוכה את המים.

המים ממשיכים לחלחל בתוך האקוויפר עד שהם נתקלים ב"מחסום" – שכבת סלע אטומה, כמו חרסית למשל, שהמים לא יכולים לעבור דרכה.

כיוון שבשלב הזה המים לא יכולים להמשיך למטה, הם מתחילים לזרום הצידה, על גבי השכבה האטומה, בתוך בטן ההר. הם מחפשים מוצא. ברגע שהשכבה נושקת לאוויר העולם – בצלע ההר לדוגמה – המים פורצים החוצה. זוהי הנביעה. למה המעיין תלוי בגשם?

האקוויפר הוא בעצם "מיכל אגירה" ענק של הבריהא. בחורף גשום, ה"מיכל" הזה מתמלא והלחץ גובר, מה שגורם למעיין לשפוע בעוצמה, זה נקרא "מעין איתן". בשנים יבשות, המפלס בתוך ההר יורד, ולעיתים המים אפילו לא מגיעים לנקודת היציאה, וכך קורה מצב שהמעין "מכזיב", נשאר יבש.

אז מה ההבדל בין מעיין לבורות מים שאנו רואים מפעם לפעם? ההבדל הוא המקור. מעיין הוא מים חיים המגיעים ממי תהום שפרצו באופן טבעי. לעומתו, בור מים הוא מאגר מעשה ידי אדם. אלו בורות שנחצבו באבן וטיוחו בטיח מיוחד כדי למנוע חלחול, ומטרתם רק לאגור מי גשמים שזרמו על פני השטח לשימוש עתידי.

זמן קריאה: 1.5 דק'

כתה שמאיד על רצון לחופש ורחבה

זמן קריאה: 1.5 דק'

מערער את הבסיס הזה. אני רוצה להציע לפניך כמה כלים שיעזרו לך להתמודד עם שינויים:

יצירת שגרה בתוך שינוי: קח איתך משהו קבוע – חפץ אישי, מחברת אהובה או משפט מחזק. זה נותן תחושת בית גם במקום חדש.

שליטה קטנה = רוגע גדול: סדר את סביבתך כשאתה מגיע למקום חדש: בחר את מקומך, ארגן את המיטה או השולחן. גם שליטה קטנה עוזרת ללב להרגיש בטוח.

הכנה מנטלית מראש: לפני שינוי – נסה לדמיין אותו כהרפתקה חיובית. דמיון את עצמך מתמודד איתו ברוגע ובחיוך. הדמיון מחליש את הפחד.

כתיבה מרגיעה: כתוב לעצמך אחרי שינוי מה היה קשה לך, מה היה מפתיע לטובה, ואיך הצלחת להתמודד. תופתע לגלות כמה אתה חזק.

לראות את החופש שבשינוי: נסה לזהות איך השינוי דווקא מעניק לך משהו חדש כמו חברים, חוויות או תובנות חדשות. לא פעם שינוי הוא גם הזדמנות לפרוש כנפיים.

בהתבסס על כתב היד שלפנינו – שכולל אותיות גדולות במיוחד ואות עי"ן המזכירה בצורתה ציפור – ניתן להבין מספר מאפיינים באישיות של הכותב. לרוב, כתב גדול מעיד על צורך חזק במרחב אישי, עצמאות ושליטה. ניכר שהכותב זקוק למקום "שלו", עם גבולות ברורים, והוא חש אי-נוחות כאשר יש שינויים בסביבה.

במקביל, אות עי"ן שנראית כציפור מרמזת על כמיהה פנימית לחופש ולרצון לפרוש כנפיים ולעוף. ניכר שהכותב מבקש להתנתק ממגבלות, לחוות ולחקור.

השילוב הזה, בין הצורך ביציבות לבין הרצון לחופש יוצר מתח: מצד אהבה לסדר והרגלים, ומצד שני – קריאה פנימית להרפתקה.

עצתי לכותב, תקשיב לעצמך, תן לעצמך לגיטימציה להרגיש, וזכור: אתה לא לבד בצומת הזה – כל שינוי הוא פתח לצמיחה. כשהחיים מזמנים שינויים, זה עשוי להציף אצלך חוסר שקט. לא כי השינוי שלילי – אלא משום שהלב שלך מחפש שקט, שייכות, שליטה על המרחב, והמעבר

שלחו לנו למייל MAG@TV2000.CO.IL שאלה לייקוץ בכתב ידכם – ואולי תקבלו תשובה של הגרפולוג, כאן במגזין! (אפשר בעילום שם כמובן).

היום שהחזקתי בו את הדיסק הראשון

ארוכה שנסללה לה לאט. והאמת? ככל שחולפות השנים, אני מבין שכל דבר שנראה אז "קטן" היה בעצם חלק מהבניין הגדול. וזה בדיוק מה שמרגש אותי בפרשת יוחי: ההבנה שאין ברכה אחת שמתאימה לכולם. כל אחד מקבל משהו שנוגע למי שהוא באמת. ככה זה גם בחיים: כל אחד מאיתנו עובר מסע אחר, אבל כולם שזורים יחד בסיפור אחד גדול. אז אולי זאת המתנה של השבוע הזה: לעצור לרגע, להביט אחורה באהבה, ולהמשיך קדימה עם הלב פתוח. שנזכה לברכות שמתאימות

בדיוק למי שאנחנו, ושהדרך שלפנינו תהיה בהירה יותר בזכות הדרך שכבר עברנו. ובעזרת ה', שנזכה לסייעתא דשמיא גדולה במה שעוד נעבור...

(צילום: הפקות ישראל)

פרשת השבוע שלנו מסיימת ספר שלם, מסע של חיים, של הבריהא, של תחילתו של עם ישראל, ומביאה את יעקב לרגע שבו הוא מסתכל אחורה – על כל מה שעבר – ונותן לכל אחד מבניו ברכה משלו.

לא פעם, במרוץ החיים שלנו, אנו מגיעים לרגעים של "סיכום". רגעים שבהם אנחנו מתבוננים אחורה על מה שעברנו, בהערכה או בבדיקה עצמית לדרך שבה היינו. אני אגיד לכם את האמת? לא תמיד יש לנו זמן להירגע ולחשוב על הדרך. במיוחד לא בעולם של הופעות, נסיעות, אולפנים, טלפונים, רשתות. הכול מהר, הכול עכשיו, הכול דוחף אותך קדימה. אבל יש רגעים שאנחנו מרגישים צורך לקחת נשימה ולהגיד לעצמנו: "בוא נבדוק מה עברנו, מי הלך איתנו, ומה למדנו מכל זה". רגעים כאלה מחזירים אותי להופעה הראשונה שיצאתי אליה לבד. לפעמים אני גם נזכר ביום שבו החזקתי ביד דיסק חדש והרגשתי את הלב שלי יוצא מהמקום.

במקרים אחרים אני חוזר בזיכרוני אל הרגעים שהיו קצת "פחות פשוטים"; כל מיני קשיים והתמודדויות, חלק מדרך

מין חיים למנוח

ברק ניקסון בסיפורו האישי ממסיבת נובה ועד לבית המדרש

אלכס בלאון

ללא עלות!

להזמנות חייגו
073-321-2891

מאירים את הילדים

לכני
ובנות
12 TV 5

מכאן 5 הקדלים

כשיעקב אבינו בא לבקר את בניו של יוסף, אפרים ומנשה, הוא מחליט לפתע להחליף ידים - יד ימין לקטן, יד שמאל לגדול. ילדים מתוקים, בצעירים שאתם רואים, מסתתרים כמה הקדלים - נסו למצא את כלם!

חידה?

כמה שנים חי יעקב אבינו במצרים?

תשובה לחידה משבוע שעבר: יעקב אבינו.

יצירות

ילדים יקרים,

כל שבוע אנו מציגים יצירה יפה ששלחתם לנו המספרת כמה אתם אוהבים את המגזין. והפעם - היצירה של אלשיב ורפאל יוסף אטואס אתם יכולים להמשיך ולשלח לנו יצירות לכתובת המייל: MAG@tv2000.co.il וכן תכנסו להגרלה הגדולה, ואולי תזכו בפרס.

במכון כשר:

אני: "די הרגת אותי, אני חייב לנח" המדריך: "אחי, כלה מלאה טפס הרשמה"

מאתגרים את הנשמה

ילדי האלפים

מאיר זאטקה

14

הרבי סרב לצרף אותו למנון!

באותו היום, בתפלת מנחה, הרבי שוב בקש מאותו תלמיד לצרף עשרה למנון. התלמיד אסף, כלם נכנסו, והדלת נסגרה. התלמיד אמר לרבי בשמחה: "רבי, אפשר להתחיל - יש לנו עשרה!"

אבל לפתע הרבי שאל אותו שאלה מצמררת: "כללת את עצמך בחשבון העשרה?"

"כן", ענה התלמיד בפשטות, לא יורד ממש לסוף דעתו של הרבי.

ואז הרבי אמר משהו שזעזע את כל הנוכחים בחדר: "איר, אפשר לצרף אותך למנון? הרי היום הרימונו יד על יהודי!"

אתם מבינים? הרבי למד את התלמיד - ואותו - דבר חשוב מאד: אין שום דבר שמצדיק להכות יהודי אחר או לפגוע בו. גם אם אתם חושבים שאתם עושים את הדבר הנכון - אסור לפגוע ביהודי אחר בשום אופן!

יותר מזה: מנון של עשרה זה לא רק ספירה של אנשים. זה צריך להיות עשרה יהודים שיוצרים לכבד אחד את השני, שמתחברים זה לזה באהבה. מי שהרים יד על חברו - אבד את הזכות להיות חלק מהמעמד הנשגב הזה.

אז בפעם הבאה שמישהו מרגיז אתכם - עצרו, נשמו, ותזכרו: כל יהודי ראוי לכבוד, תמיד ובכל מצבו.

ייתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים" עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים חפשי: "מאיר זאטקה - מתוקים מדבש"

שלום לכם, ילדים צדיקים! תגידו, אתם יודעים שכאשר מיושר נפטר לא עלינו ולא עליכם, המשפחה שלו עושה לו אזכרה בכל שנה, נכון? ביום שבו הוא נפטר, כל המשפחה מתאספת יחד, בני המשפחה מתפללים, לומדים תהלים ומשניות, ואומרים קדיש לעלוי נשמתו.

עכשיו תקשיבו לספור מיחד שקרה עם החידושי הרי"ם, רבי יצחק מאיר אלתר, האדמו"ר הראשון של חסידות גור.

ביום האזכרה של אבא שלו, בקש הרבי מאחד מתלמידיו בבקרה "תאסף בבקשה אנשים שיתפללו אתי בבית, כדי שאוכל לומר קדיש". התלמיד יצא לחפש, ומהר מאד מצא עשרה יהודים ששמחו מאד להתפלל בבית הרבי ולהיות קרובים אליו.

אבל אז... משהו לא נעים קרה. לאחר שעשרת האנשים נכנסו, הגיע עוד יהודי אחד ונסה גם הוא להכנס.

אבל התלמיד אמר לו: "הרב אמר רק עשרה!"

היהודי ההוא נסה בכל זאת להכנס בכח. אז מה עשה התלמיד? הוא דחף אותו, ולא רק זה - הוא אפלו הרים את היד ונתן לו סטיירה! היהודי המסכן נפגע, ופשוט הלך משם.

עכשיו בואו נחשב רגע: לדעתכם, האם התלמיד עשה את הדבר הנכון? הוא רצה לשמר על מה שהרבי בקש, אבל... האם זה מצדיק להכות יהודי? בואו נראה מה קרה אחר כך.

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ילדים עם המזגין

הילד הצדיק והמחונן בנימין
פרץ מאלון שבז שלח לנו
את התמונה שלו עם מגזין
"מאירים את השבת" - וזכה
בפרס שלנו!
ילדים יקרים, גם אתם יכולים
זה קומץ קל. שלחו לנו
את התמונה שלכם, תכנסו
להגרלה ואולי תזכו בפרס!

היכן מסתתר?

עידן ויהונתן
מחפשים את המסתמון

ילדים יקרים, נראה אתכם
מגלים היכן מסתתרים

2 ילדים מקבלים ברכה ו-2 מפות מלוכה.

הדיווח

האלגנטיות
שאתה מחליק את היד
לכוון הווי, אחרי שסגרתי
אותו כי היית בטוח
שאתה יודע
את הדרך...

- "אני רוצה
שתדע שמאז שאתה
כאן אני לא מפסיק לחיך.
אתה עושה אותי
אדם מאשר"
- "גבר, אני רק
שליח פיצה"

ילדים יקרים,
עליכם לענות על השאלות הבאות!
הצלחתם? איזה יופי! שלחו לנו למיל את התשובה עם שמכם,
תכנסו להגרלה ואולי תזכו בפרס!
את התשובות יש לשלח אר ורק למיל
MAG@TV2000.CO.IL

השאלות:

הרב מלמד את התלמידים את
פרשת השבוע שלנו. ויחי. לאיזה
סוסוק התלמידים כבר הגיעו?

מי התלמיד החסר?

מה שמו של התלמיד עם
המשקפים?

איזה שזור נוסף
יש היום במערכת?

היכן יושב תורן
השבוע?

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@GMAIL.COM

ילדים יקרים!
נכון! יש לכם חלום להפגס
לחנות משחקים ולקחת
מה שצא לכם?

עכשו החלום הזה
יכול להתגשם!

עושים מני למגזין
ונכנסים להגרלה על
3 דקות חלומיות
בממלכת הילדים!

חייגו ואתק בפנק! הקוונים
פתוחים במוציא

073-2866527

שגרירים?

מגיע לכם לעוף איתנו לחוויה של פעם בחיים!

מצטרפים לנבחרת מפיצי המגזין ונכנסים להגרלת הענק!

הגרלת הענק
של שגרירי המגזין
יוצאת לדרך עם
שלל חוויות משפחתיות
שאסור לך לפספס!

ממלכת הילדים - 3 דקות
חלומיות. מה שמילאת, שלך!

תווי קניה בשווי אלפי
שקלים ברשת קרפור
מתנת רשת קרפור

סב מתנות יוקרתי
לשולחן השבת

סט מכשירי חשמל מהפכניים:
שואב שוטף Tineco + ניג'ה גריל
מתנת רשת חשמל הקרן

טיסה זוגית למסע
בקברי צדיקים באירופה

כי לשגרירים שלנו מגיע יותר!

ניתן לרכוש מכספי מעשר
ההגרלה תערך בשידור חי
באולפני ערוץ 2000 בנוכחות ר"ח

LIVE

☆ ההגרלה תיערך בר"ח אדר תשפ"ו 18/02/26 ☆

כבר שגרירים? אתם כבר בהגרלה!

חייגו או סרקו: **ואתך בפנים!**

073-2866527

הקווים
פתוחים
במוצ"ש